

MÉM, sem a megyei tanácsok nem álltak a helyzet magaslatán az ismert összefonódások és korrupciós kiskirálykodások miatt.

Az állománycsökkentés végrehajtásával elintézhető és megoldható a probléma az egyik aspektusból, azaz a vad oldaláról.

De mi van a másik oldallal, az erdővel?

Dr. Mátrai Gábor azt írja: „Tény, hogy az erdő jól megvan vad nélkül, fordítva viszont nem igaz.” Ezzel a megállapítással szembefordulok: ez sem igaz.

Az erdő ma már nem nyersanyagtermelő gyár. A materiális szemlélet egyoldalú érvényesülése jelentené az erdő szerepének ilyen mérvű degradálását. Sajnos éppen ezek a nézetek vezettek az erdőgazdálkodás lealacsonyításához, a merkantil szellemű irányelvekhez — ami haszonlesést is jelent —, amikor az erdőben kizárólag energiahordozó, alapanyagot termelő üzemet láttak, amelynek feladata a minél magasabb nyereség előállítása. Ennek következménye a nyersanyagpocsékolás (pl.: a vágáshulladék sokszor 40%—ot közelítő, vagy meghaladó mértéke, az ápolóvágások elhanyagolása, faanyagának visszahagyása, az erdőben található hatalmas mennyiségű száraz, törött, kidőlt faanyag felhasználatlanság miatti elkorhadása, stb.), az erdőművelési munkának, amely az erdész hivatásának legkedvesebb feladata volt, lezüllesztése, anyagi és erkölcsi lehetőségeinek elsorvasztása, a kizárólag pénzügyi és nyereségszemléletű irányítás.

Tehát nem a régi nosztalgizálás, vagy leporolt lózung hangoztatása miatt fordulok szembe Mátrai Gáborral, hanem azért, mert a vad, idézek: „az erdő tartozéka”.

Az erdő megbecsülése világviszonylatban is fokozódik, de ugyanakkor szerepe folyamatosan eltolódik. A környezet- és természetvédelem legfontosabb egysége az erdő, és amennyiben azt nem tudjuk megvédeni és fenntartani a maga természetes egységében madárral, rovarral, vaddal együtt, úgy az ember az életét sem tudja megtartani a Földön.

A magyar erdők még csak kezdeti károsodást szenvedtek. Gazdálkodjunk tehát úgy velük és a benne élő állatokkal, ahogy azt az utókor elvárja, mert a természet egyensúlyát és annak megmaradását nemcsak az erdő léte jelenti, hanem az egész életközösségé madárral, rovarral, hallal, vaddal egyetemben.

És ha egyes vadpopulációk genetikai értéke nemzetközileg is kiemelkedő, úgy azokért áldozatot kell hozni, illetve más ágazatok terhére engedményeket kell tenni (pl.: délnyugat–dunántúli gímszarvasállomány).

A nagyvad–állomány kezelése szoros része az erdőgazdálkodásnak. Összehangolt, kölcsönös érdekek alapján megállapított egyensúly fenntartása a kötelességünk, ami szakszerű biológiai feladat és nem közönséges „állattenyésztés”.

Csak az élő erdőre vonatkozik és a jövőben még fokozottabb mértékben vonatkozhat a Mátrai Gábor által idézett latin közmondás: „Silvae pro homine, homo pro silvis”, mert az üres élőhelyű, vad nélküli erdő halott.

Törvény vagy önkény?

Képviselői önálló indítvány



A felgyorsult politikai események nem kerülhetik el ágazatunkat sem. A változásokhoz szükséges szilárd alapokat a törvényhozóknak kell megteremteni. De betervezhető-e tiszta lelkiismerettel olyan törvényjavaslat, amelyet az érintettekkel nem egyeztetnek? A legújabb vadászati törvénytervezettel ez történt. Az erdészekkel három nappal az előterjesztés előtt ültek le az önálló indítványtevők — beszélgetni.

Színhely: az MDF központ, 1990. november 9., délelőtt 10 óra. Résztvevők: 16 szakember, 2 országgyűlési képviselő.

Színhely: az MDF központ, 1990. november 9., délelőtt 10 óra. Résztvevők: 16 szakember, 2 országgyűlési képviselő.

Íme a három órás beszélgetés kivonatatos története:

Kondor Endre: Felhívom a figyelmet, hogy itt az MDF által felkért szakbizottság tagjai ülnek. Egy szakbizottságnak minden politikai rendszerben az a feladata, hogy a párt politikusait ellássa szaktanácsokkal, a politikus pedig lelkiismerete és legjobb tudása szerint meghallgassa és döntsön.

Amit a képviselő uraknak tudniuk kell, az az, hogy az erdész szakmának nagyon hosszú ideig nem sikerült a politikusok közé képviselőt delegálni, így rászorulunk más politikusokra. Most nem egy szűk csoport érdekéről van szó, hanem a magyar erdőkről, s higgyék el, hogy

a nagyvad létszáma miatt veszélyben van az erdő. A veszélyre már 1961-ben felhívták a figyelmet és azóta sem történt semmi a veszély elhárítására. Azóta csak romlott a helyzet.

Kérem a politikus urakat, hogy az erdők vészharangját kongató személyeket lássák itt, ne egy szűk érdek képviselőit.

Dr. Schamschula György: Mielőtt mélyebben belemennénk a tárgyalásba, javasolom, próbáljuk mederbe terelni a dolgokat, kideríteni, hogy ki és mit képvisel. A magam részéről — ezt Bánffy úr nevében is kijelenthetem — csak a magunk nevében tárgyalhatunk, sem az MDF, sem az Országgyűlés nem bízott meg bennünket. Meghívást kaptam és eljöttem. A tisztelt társaság tagjai, gyanítom, ugyancsak magánemberként ülnek itt. Szerencsétlennek tartom az Erdészeti Bizottság Vadgazdálkodási Albizottsága elnevezést ilyen körülmények között. Ennek a jelentése az, hogy a vadgazdálkodás az erdészetnek van alárendelve, és nem hiszem, hogy ez jó kiindulási alap egy konszenzusra való törekvésnél. Ilyen alapon a csillagászok is létrehozhatnának egy vadgazdálkodási albizottságot, mert ott is vannak vadászok. A 40 ezer magyar vadászból a többség nem erdész. Tehát a csak erdészekből álló bizottság kevés.

A mai beszélgetést tehát magánemberek beszélgetésének tekinthetjük, melyre 3 órát javaslok.

Benyújtottunk egy 14 fejezetből álló törvényjavaslatot. Javasolom, hogy e javaslatot egyeztessük most.

Kondor Endre: Mielőtt továbbmennénk, döntsük el, mit csinálunk, mivel Schamschula úr mást indítványozott, mint én. Vagy a félig-meddig ismert törvénytervezetet tárgyaljuk, vagy az általunk előterjesztett anyagot, amely kérdések tisztázása nélkül nem lehet megnyugtató, mindenki számára elfogadható törvénytervezetet készíteni. A törvénytervezet tárgyalására ugyanis nem vagyunk felkészülve, nincs a kezünkben az anyag.

Dr. Király László: Mivel a képviselő úr a szakértői társaság e témával kapcsolatos legitimitását vonta kétségbe, el kell mondanom, hogy az MDF hozta létre, mint Erdő- és Vadgazdálkodási Bizottságot.

Dr. Schamschula György: Én nem tudok az Országos Elnökség ilyen értelmű döntéséről.

Dr. Király László: Akkor nem tudom, ki döntött így.

Közbeszólás: Alulról jövő kezdeményezés volt.

Dr. Magos László: Én is két éve vagyok botcsinálta politikus, mint Schamschula úr. Amikor az előző parlamentbe be akarták terjeszteni az A és B változatban a vadászati törvényt, az MDF elnökségétől Király Lászlóval kaptuk meg a törvénytervezet véleményezését. Ettől kezdve az MDF Elnöksége a vadászattal kapcsolatos témákban hozzánk küldte az anyagot.

Bánffy György: Kedves Barátaim! Javasolom, függesztük fel ezt a vitát. Az általatok betervezett igények-

re és felvetésekre a törvénytervezet pontos és precíz választ ad. A Vadászati Védőegylet elnökeként sok energiát fordítottam arra, hogy megismerjem az erdészek és mezőgazdászok álláspontját. Amit Egerben láttam, rádőbentett, hogy 22 éves vadászatom alatt nem ismertem fel az igazi vadkárt. Láttam, hogy itt hosszú távú károsításról van szó. Ezt a legmesszebbmenőkig tudomásul akartuk venni a törvénytervezetben. Meg kell azonban jegyeznem, hogy az erdészet területén, az erdő ellen elkövetett vétkes sorában az első helyen nem a vadállomány, hanem a rossz koncepciójú gazdálkodás áll, amit felülről erőltettek rátok, és ami ellen az igazi erdészek mindig tiltakoztak. Ezt azért említem, mert csak akkor juthatunk előbbre, ha baráti légkörben keressük a megnyugtató megoldást.

Úgy érzem, minden, az erdőben kialakult helyzetért a vadászokra akarjátok ráhúzni a vizes lepedőt. Azt mondjátok, hogy „behuny” szemetek előtt növekedik a vadlétszám.

Akik azonban az erdőgazdaságok üzemi területén járnak, jól látják, hogy ott van az ötvenes, hatvanas vagy százas szarvasrudli. Azt mondjátok, hogy csak az erdőgazdaságok területén (16%) folyik szakemberekkel a vadászat, a többi részen pedig amatőr szinten, szakemberek irányítása nélkül. Engedjétek megjegyeznem, hogy ez szakmai gőg. Mert nem csak a 84% rossz szakember, és nem csak a 16% jó. Ilyen megközelítéssel nem lehet tárgyalni.

A vadászok megbonthatatlan zárt kasztját — ahogy ti mondjátok — sajnos a kényszerűség (ezt magánemberként mondom) fogja megbontani az emelkedő költségek miatt. Valószínű, hogy sokkal több pénz kell majd a vadászathoz. Nem a sportvadászok készítették a törvénytervezetet, mi csak véleményeztük. *Heltai Pista* égisze alatt készült a törvény.

Ez a tervezet mind a hat politikai párt véleménye alapján lett összeállítva. Az erdei ökoszisztémával kapcsolatos aggályaitok jogosak. De kérdem: hol vannak a megfelelő számban az erdészeknél szakemberek ahhoz, hogy minden magyar erdőben a vadászatot csak saját irányításra vegyék, és akkor mi van az erdőterületeken kívüli vadászterületekkel?

Itt nemcsak az erdőre kell gondolni. Minden vadász mellé egy kísérőt akartok állítani?

Közbeszólás: Nem, majd ezt kifejti, ha lehet.

Bánffy György: Meg kell találni a megegyezést, mert egyikőnknek sem érdeke az összeomló mező- és erdőgazdálkodás, de az összeomló vadgazdálkodás sem.

Pápai Gábor: Önök kényszerhelyzet elé állítottak bennünket. A tiszta víz ebben a pohárban az lenne, ha Önök megmondanák, mi volt a szándékuk azzal, hogy mélyebb és általánosabb konzultáció nélkül akarják az

előterjesztést megtenni.

Dr. Gaál György: Schamschula úrnak a 180 perces terminusra azért van szüksége, hogy ne menjünk bele olyan mélységbe, hogy a védekező fél pozíciójából kelljen tárgyalniuk.

Bolla Sándor: Az erdő nem kerülhet hátrányba. Az erdő nem lehet szakmák rivalizálásának tárgya, hanem rendszerszemlélettel megközelítendő biológiai csoda, kincs.

Dr. Schamschula György: A törvénnyel a magyar vadászat fenntartását és fejlesztését akartuk elérni a következő 10–15 évben. Kijelentem, hogy nem volt célom egyik érdekcsoport — sem erdész, sem mezőgazdász — háttérbe szorítása sem. Úgy látom, hogy ti erdészek hihetetlen módon próbáljátok magatokat elszigetelni. Nem a vadászoktól, hanem általában. Biztos vagyok abban, hogy az elkövetkezendő 1–2 évben az erdészekre nehéz idők várnak. Nem a vadászat miatt, hanem a szakma fenntartása miatt. Nem akarok bele-menni, de vagy meg tud újulni az erdészet, vagy a mai szervezet mellett 5 évig sem tudja magát fenntartani.

Közbeszólás: Ezzel egyetértünk, nem is akarjuk, hogy így legyen.

Dr. Schamschula György: Örülök, hogy legalább ebben egyezünk. Nagyon komoly egzisztenciális gondjaitok lesznek. Ezt csak azért mondom, hogy próbáljátok meg nagyobb távlatokban gondolkodni. Ezért javasoltam, hogy a vadgazdálkodási bizottságban legyen ott mindenki, akinek bármiféle beleszólása van. Ha én igazi politikus lennék, az egész mai tárgyalást ellensúlyozni tudnám azzal, ha bemennék az FM-be és a mezőgazdászoknak azt mondanám, hogy szívem szerint veletek vagyok, de az erdészek megpróbálnak nyomást gyakorolni rám, segítsétek. És úgy összeveszíténelek benneteket, mint annak a rendje. Mint ahogy eddig is sokszor megpróbálták.

Eddig a tsz-lóbbi próbált a vadászat területén mindent maga alá gyűrt, és a vadászatból az erdészek éppen úgy ki voltak zárva, mint a lakatosok vagy az esztergályosok. Egyetlen szakma sem szerezhett kizárólagosságot. Ez a törvény azért került most benyújtásra, mert kapcsolódik az önkormányzati törvény egyik paragrafusához, ahol az Országgyűlés meghatározta, hogy a vadászati jog értékesítéséből származó bevétel az önkormányzatokat illesse.

Schmotzer András: A kérdés, hogy a sorrend a vadászati törvény, föld-, erdő- és természetvédelmi törvény legyen-e?

Dr. Schamschula György: Úgy kell meghatározni, hogy a vadászati törvény legyen az első, hogy az önkormányzatok bevételhez jussanak. Ezt támogatja a parlament 90%-a.

Közbeszólás: Az önkormányzat adó formájában is hozzájuthat különböző bevételekhez.

Dr. Király László: Azt kell tisztázni, hogy mi az országos közérdek, és mi a szakmai érdek. Az országgyűlési képviselőknek országos érdekeket kell képviselniük.

A tervezetben a vad mint állami tulajdon szerepel, tehát mint országos érdek, mégis a helyi érdekeknek vetik alá. Hogyan adhat bérbe helyi önkormányzat állami tulajdont?

Ez alkotmányellenes!

Az alapp probléma, hogy a vadat a helyi önkormányzat tulajdonába adja-e a törvény. Más tulajdonát nem lehet bérbe adni.

Petkó Sz. Aladár: Úgy látom, ezen a téren nem lesz változás, ez az előterjesztés puccs. Mi nem félünk, mert az erdő kell az élethez, tehát erdész is kell.

Varga Béla: Abban a hitben tárgyaltunk, beszéltünk eddig, hogy ti lényegileg meghallgatjátok szavunkat. Profi módon lett ebből a törvénytervezetből kihagyva az erdő érdeke. Miért most kell megtudnunk, hogy törvénytervezet készült? Ezen a vadászok is megütköztek. Nem hittem el, hogy annak ellenére készült, hogy Bánffy úr a Mátrában kijelentette, hogy ne legyen addig vadászati törvény, amíg a föld-, erdő- és természetvédelmi törvény meg nem jelenik. Ez két hónappal ezelőtt volt, s mi történt? Kész tervezet van.

Most ott tartok — lehet, hogy naiv vagyok, de még mindig hiszem — hogy ezek a hatásukban, eredményükben idegen lépések nem kapzsiságból, nem rosszindulatból születtek. Én még hiszek.

Tessék elhinni, hogy az erdő egy zárt ökológiai egység, amelynek minden eleme együvé tartozik. Nem lehet ebből az egységből egyetlen elemet — a vadat sem — elkülöníteni. Ez biológiai kérdés, amelyhez sem a jogász, sem a színész nem érthet. Higgyék el, ez egy szakma. Nem tudhatják, milyen összefüggés van a katicabogár, a farkészdarázs meg a bükkfa között. Én ezt megértem, de Önök? Ez egy zárt ökoszisztéma. Az erdő ma már önmagában fogalom, az élet feltétele. Két terméke van, a fa és a melléktermék, a vadászható vad. De ez egy egység. Az nem lehet, hogy a fát termelje az erdész, a vadat termelje a vadász. Mi azt mondjuk, a vadgazdálkodásnak ott van vége, hogy ott az őzike, jön a színész, az orvos, az ügyvéd, a segédmunkás — és megveszi, mert van pénze rá — ez a vadászat. Sport, szórakozás, rekreáció. De ennek az égvilágon semmi köze a vadgazdálkodáshoz sehol a világon.

És most tessék jól figyelni. Az erdészet köteles volt bérbe adni a vadászterületet a vadásztársaságnak. A vadásztársaságok összetételét mindenki nagyon jól ismerte. Köteles volt bérbe adni — meghatározott áron. Bérbe adta 1,- Ft/ha áron.

Hát ezért lett ez a törvény így beterjesztve, hogy ne

kelljen fizetni a szórakozásért. Ez itt a lényeg. Ezért lett betéve az önkormányzati törvénybe a vadászattal kapcsolatos bevételi lehetőség.

Nem a bérleti bevétel az önkormányzaté, hanem a bérleti jog. Ez a lényeg, a többi csali a horgon.

Dr. Schamschula György: Ezt visszautasítom. Nem vezet semmire, ha egymást gyanúsítgatjuk. Tudomásul veszem a véleményedet, de ne szenvedélyből vitakozunk.

Bánffy György: Azt elismerem, hogy illett volna erről előbb tárgyalni, de a tervezet az önkormányzatokhoz kapcsolódik. Sajnálom, de elfelejtettem, miben egyeztünk meg. De úgy érzem, ebben a tervezetben az eddigi tárgyalások szelleme is benne van. Mert eddig sehol nem volt olyan törvény, amely a tervezést, a végrehajtásába való beleavatkozást és a vadgazdálkodás ellenőrzését biztosítja.

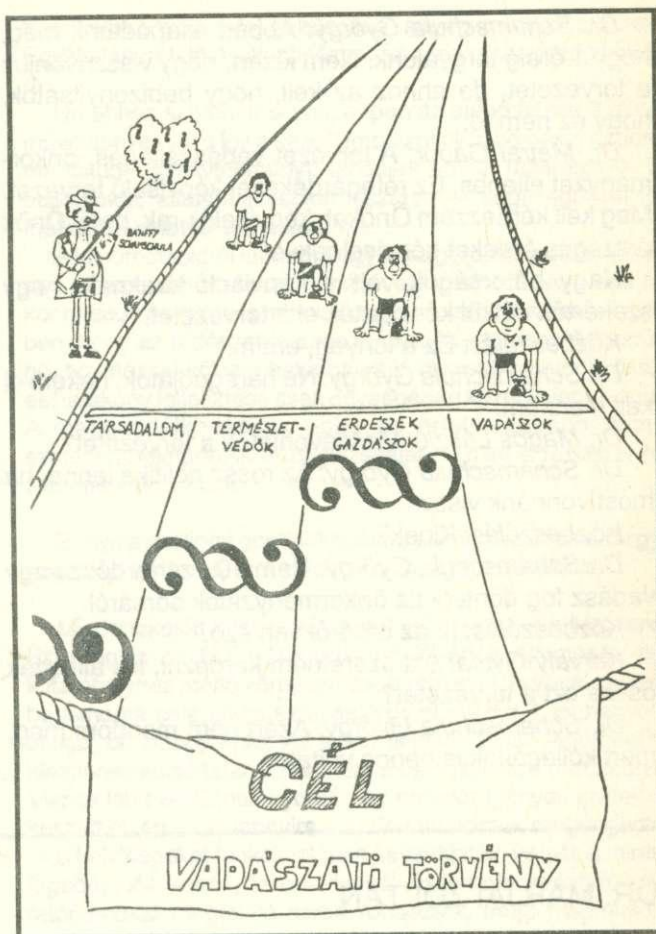
Közbeszólás: És mi lesz az erdővel?

Bánffy György: Az is benne van, hogy a bérbeadók a vadgazdálkodásból származó bevételből is részesedhessenek. Hát mit akartok még? Ezután már csak az következik, hogy senkit sem akartok az erdőbe beengedni.

Dr. Papp Tivadar: Sajnos én is úgy jöttem el, hogy nem láttam a tervezetet. Nem látok garanciát arra, hogy az önkormányzat a nemzeti vagyonnal úgy gazdálkodna, ahogy kell. Ki fogja ezt tisztességesen eldönteni? Az a legfőbb aggályunk, hogy az erdőtörvény már csak utána fog kullogni az eseményeknek. Ez a tervezet a vadászok zömét is kizárja a vadászból, mert nem lesz lehetőségük vadászni, mert nem tudják megfizetni. Kinek az érdekében lett ez beterjesztve? Mit fog csinálni a vadászok tömege?

Fejes Dénes: Már az első pillanatban nyilvánvaló volt, hogy érdemi tárgyalást nem lehet folytatni. A törvénytervezet tipikus példája a visszarendeződésnek. Az a nagy baj, hogy ez a törvénytervezet tudathasadásos. A leglényegesebb kérdés, hogy csapdát állít az önkormányzatoknak és a vadászoknak is. Nem a vad a nemzeti kincs, az ökoszisztéma a nemzeti kincs. Ez nem az erdészet ragaszkodása, és ezt ne értsék félre. Én attól tartok, nekünk már csak az marad, hogy a helyzet tarthatatlanságával kell küzdenünk a társadalom minden szintjén. Szeretnénk elkerülni ezeket a blöfföket valamennyi érdekelt részéről. Sohasem lesz béke, amíg a földhöz kötött vadászati jog nem kap prioritást. 1962-ben elhangzott Baján, hogy egy dollár 1200,- Ft-ba kerül a vadászati bevételnél. Kérdem, mibe kerül ennek az országnak 40 ezer ember passziója? Ez a megoldás nem fogja évekig nyugvóponton tenni ezt a kérdést. Nem lesz béke az ilyen vadászati törvény után.

Schmotzer András: Miután én is vadász vagyok, megsondáztam négy megye vadászati fórumát és fel van



nak háborodva, hogy megkerülésükkel vették egyesek a bátorságot, hogy egy polgári demokrácia felé tartó társadalomban ezt a tervezetet benyújtsák. Ez ugyanolyan módszer, mint amit eddig csináltak. Kérem a képviselő urakat, jól gondolják meg, lehet, hogy az önkormányzatot látszólag segítik, de a közhangulat mind a vadászoknál, mind az erdészeknél egymás ellen hangolódik. Kérem a képviselő urakat, hogy vonják vissza ezt a törvénytervezetet.

Dr. Schamschula György: Nem tudom elfogadni alkotmányjogilag sem, mert egy képviselő olyan tervezetet nyújthat be, amelyet akar. Ezt korlátozni nem lehet.

Közbeszólás: Méretessen meg.

Dr. Magos László: Gondoljátok meg! Vonjátok vissza a tervezetet. Ha nem vonjátok vissza, az ország közvéleményét kell tájékoztatni arról, mi van a tervezet mögött. Amikor kérdeztem, hogy az önkormányzati törvény ide vonatkozó paragrafusát miért csempészted be, azt felelted, hogy pontosan azért. Így nem lehet párbeszédet folytatni, ha kész tények elé vagyunk állítva.

Dr. Király László: Ne kényszerítsetek bennünket arra, hogy felveszük a kesztyűt.

Dr. Schamschula György: Abban állapotunk meg, hogy 1 óráig tárgyalunk. Nem kizárt, hogy visszavonjuk a tervezetet, de ahhoz az kell, hogy bebizonyítsátok, hogy ez nem jó.

Dr. Mátrai Gábor: A tervezet vadászellenes, önkormányzat ellenes. Ez rétegérdekeket képviselő tervezet. Meg kell kérdezzem Önöket, képviselő urak, hogy Önök országos érdeket képviselnek-e?

Nagy bátorságuk volt a képviselő uraknak, hogy szakértők nélkül készítették el a tervezetet.

Közbeszólás: Ez a lényeg, uraim.

Dr. Schamschula György: Ne haragudjatok, nekem el kell mennem.

Dr. Magos László: Visszavonjátok a tervezetet?

Dr. Schamschula György: Az rossz politika lenne, ha most vonnánk vissza.

Közbeszólás: Kinek?

Dr. Schamschula György: Nem 40 ezer erdész vagy vadász fog dönteni az önkormányzatok sorsáról.

Közbeszólás: Itt az erdőről van szó.

Karvaly Gyula: Azt szeretném kérdezni, kik állították össze ezt a tervezetet?

Dr. Schamschula György: Azért nem mondom meg, mert kollégáitok is benne voltak.

Eddig a három órán át zajló vita anyaga. Nem akartam megjegyzéseket fűzni hozzá, de a törvénytervezet előterjesztői több kérdésben nem voltak meggyőzőek, és az előkészítés körüli titkolódzás sandaságot sejtet. Mivel a képviselő urak nem akarták felfedni a tervezet elkészítésének körülményeit, csak sejtetni lehet, hogy az OEE Állásfoglalásának (lásd: Egyesületi Hírek) 7. pontja készítette a „kertek alatt” beadatni a törvénytervezetet. Vagy legalábbis megkísérelték. A Parlament november 12-i ülésén elutasította az előterjesztést.

Hát itt tartunk. Józan, mértéktartó és alaposan egyeztetett törvénytervezetre van szükség. Mi erdészek, csak arra kérjük a ma vadászait, hogy jusson eszükbe nagy példaképük, *Széchenyi Zsigmond szava:*

Hogy mi a vadászat? A vadászat: „Vadúzás és erdőzúgás...! De több erdőzúgás.”

Pápai Gábor

A Mátra–Nyugatbükki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság 1990. december 3-án délelőtt 10 órakor árverést tartott egy 5900 ha-os vadászterület bérletéért. Az eddigi 2,- Ft/ha bérleti díj helyett 100,- Ft/ha volt a kikiáltási ár. A licit vége: 320,- Ft/ha.

DR. MARJAI ZOLTÁN

Az erdészeti magvizsgálat–maggazdálkodás fény– és árnykora

BEVEZETÉS

A magvizsgálat és maggazdálkodás kötőjellel való kapcsolása nem véletlen. Azt a szoros összefüggést, egymásra utaltságot kívánja kifejezni, ami a két tevékenység között fennáll — legalábbis az erdészeti szak esetében és fejlődéstörténeti értelemben.

Köztudott, hogy a maggazdálkodás–magvizsgálat mélyponton van. Remélhető, hogy ha ennek okait elemezzük és egybevetjük az eredményes periódussal, hasznos, a jövőre nézve iránymutató következtetésekhez jutunk.

Előljáróban még két rövid megjegyzés:

— a dolgozat nem teljes története a magyar erdészeti magvizsgálat–maggazdálkodásnak, abból csak ideillő részleteket ismertet;

— az egész téma elemző taglalása nemcsak az ágazat részügyének rendezését szolgálja, hanem a felkészülést is egy újabb várható erdőtelepítési hullámra és talán egy kicsit arra is, hogy szakmánk újra megtalálja identitását!

I. RÉSZ. A VÖRÖS KÖTŐL.....

A ráckevei Tókeri Parkerdőben egy vörös kötőmb áll, a következő feliratú bronztáblával:

„A Ráckevei Magvizsgáló Állomás emlékére helyezte el az OEE Oktatási Bizottsága és a Ráckevei Aranykalász MgTSz. 1976.”

Az 1988-ban életre hívott erdészeti ad hoc bizottság (ismertebben Ötös Bizottság) jelentésében pedig ez áll:

„Az erdészeti maggazdálkodásnak nincs központi gazdája, mint annak idején az Ráckeven megvolt.”